

Příloha k protokolu o SZ č.

Student/-ka: **Soňa Ustohalová**

Vysoká škola: .
Filozofická fakulta Jihočeské univerzity

Aprobace:
bohemistika – historie

Ústav bohemistiky

Recenzent * /
Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

Datum odevzdání posudku:
22. 8. 2012

Vedoucí b. p. */
prof. PhDr. Dalibor Tureček, Csc.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Havlíček – Neruda – Hostinský: Trojí koncept realismu

.....
(téma)

Soňa Ustohalová se zaměřila na komparaci tří konceptů realismu obsažených v literárních kritikách Karla Havlíčka Borovského, programových článkách Jana Nerudy a estetické studii Otakara Hostinského. Provedená analýza primárních textů je detailní, zasvěcená a mnohdy se rozšiřuje i mimo vytčenou oblast zájmu, ať již směrem k beletristickým dílům sledovaných autorů, nebo do oboru výtvarného umění (kupříkladu v kapitole věnované studii O. Hostinského demonstruje S. Ustohalová na francouzské realistické malbě zásadní význam detailu jako konstitutivního prvku realistického zobrazení, na nějž právě Hostinský upozornil). Nutno ovšem přiznat, že širší výkladu v některých momentech ohrožuje významovou koherenci textu, již podporuje místy až nesrozumitelný jazykový projev. Autorka očividně vyvíjí snahu nalézt vlastní efektní vyjádření pro popisované jevy a skutečnosti – v některých případech se jí to ale daří lépe, jindy vzniká holý nesmysl (namátkou vybírám několik příkladů: „škatulizace umění“ s. 20, „předpojatostní kutilství“ s. 27, „praxe literárního trendu“ s. 29 ad.).

Autorce se přesto podařilo vystihnout odlišnost jednotlivých koncepcí – zatímco v případě Jana Nerudy šlo o legitimizaci realismu, tj. snahu prosadit novou uměleckou tendenci, Hostinského studie je sumarizací stavu, kdy realismus se již stal pevnou součástí literárního dění a snahou kritika bylo analyzovat jeho jednotlivé projevy. Jako zcela zvláštní případ pojímá S. Ustohalová Havlíčka, který je obvykle řazen k průkopníkům realistického

umění. Znamý odsudek Tylova *Posledního Čecha* nepovažuje v rozporu s běžným literárněvědným hodnocením za promyšlenou programovou výzvu k novému typu literární tvorby opozitní vůči vlasteneckému romantismu, ale za obecně míněnou kritiku díla postrádajícího uměleckou originalitu a důkladnost.

Přes výše uvedené výhrady jsem přesvědčena, že práci Soni Ustohalové nechybí invence, je v mnoha ohledech přínosná a vede k adekvátním závěrům. Navrhuji ji proto hodnotit jako výbornou.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **výborně**

.....
podpis oponenta bakalářské práce

V Českých Budějovicích 22. 8. 2012